

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 628
Ημερομ. Κατάθεσης: 26/11/2021

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ
τ. Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Βουλευτής Ν. ΠΕΛΛΑΣ - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Πέλλας Γεωργίου Καρασμάνη

Προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων
κα Κεραμέως Νίκη

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

σαν αναφορά, την επιστολή των Εκπαιδευτικών Γονέων ΑΜΕΑ, με την οποία ζητούν η υπηρετήση οργανικής θέσης τους να γίνει στον τόπο κατοικίας ως ειδική κατηγορία και όχι εκεί όπου διορίστηκαν, καθόσον αυτό εξυπηρετεί το παιδί τους σε ιατρικό, θεραπευτικό και κοινωνικό επίπεδο.

Παρακαλώ την αρμόδια κα. Υπουργό να απαντήσει σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής.

Αθήνα, 23-11-2021

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Γεώργιος Καρασμάνης
Βουλευτής Πέλλας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΑΜΕΑ

Είμαστε εκπαιδευτικοί-γονείς παιδιών με αναπηρία. Είμαστε περίπου 500 εκπαιδευτικοί γονείς σε όλη την Ελλάδα και σε όλες τις ειδικότητες. Τόσο στους πρόσφατους διορισμούς των 11.700 εκπαιδευτικών στην Γενική Εκπαίδευση όσο και στους προηγούμενους διορισμούς που έγιναν πέρυσι στην Ειδική, πολλοί γονείς από εμάς, για την ακρίβεια 100, αριθμός που ανταποκρίνεται σε ποσοστό χαμηλότερο του 1% των συνολικών διορισμών, διορίστηκαν σε περιοχή που ήταν μακριά από την πόλη που εξυπηρετεί το παιδί σε επίπεδο ιατρικό, θεραπευτικό, κοινωνικό ενώ υπήρξαν ορισμένοι γονείς που έχασαν την ευκαιρία να διοριστούν και δεν υπέβαλαν καν τα χαρτιά τους καθώς ήξεραν ότι θα διορίζονταν μακριά από την πόλη «συμφερόντων» του ανάπηρου παιδιού τους. Παρακάτω σας παρουσιάζουμε ορισμένους από τους λόγους που καθιστούν αδύνατη την μετακίνηση μας. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε το περιβάλλον ενός παιδιού με αναπηρία καθώς η εκ νέου προσαρμογή του θα ήταν από δύσκολη έως αδύνατη. Όπως όλοι γνωρίζουν τα παιδιά με αναπηρίες και οι οικογένειές τους ισορροπούν καθημερινά σε ένα τεντωμένο σχοινί στην προσπάθειά τους να είναι το περιβάλλον τους σταθερό καθώς η οποιαδήποτε αλλαγή μπορεί να προκαλέσει άγχος, πανικό, εκρήξεις θυμού κλπ. Κάτι καθημερινό και διασκεδαστικό για μία τυπική οικογένεια όπως μία εξόρμηση σε ένα καινούριο μέρος, για εμάς είναι απαγορευτικό καθώς διαταράσσει το πρόγραμμα και τη ρουτίνα του ανάπηρου παιδιού μας.

Φανταστείτε πχ πόσο δύσκολο είναι για ένα παιδί με αυτισμό να διαχειριστεί όλα αυτά τα νέα ερεθίσματα που του παρουσιάζονται. Τις περισσότερες φορές ένα τέτοιο παιδί δυστυχώς δεν μπορεί να τα διαχειριστεί με αποτέλεσμα να φωνάζει, να κλαίει ακόμη και να αυτοτραυματίζεται, και η οικογένειά του να τα μαζεύει κακήν κακώς για να επιστρέψουν στην ασφάλεια και την προβλεψιμότητα της οικείας τους. Σας καλούμε τώρα να φανταστείτε τι αντίκτυπο θα είχε σε μία τέτοια οικογένεια μία μετακόμιση σε έναν καινούριο τόπο· με ένα παιδί που θα ερχόταν αντιμέτωπο με χίλιες δύο αλλαγές σε όλα τα επίπεδα, στο σπίτι, στο σχολείο, στις θεραπείες, στους φίλους. Πόσο εφικτό θα ήταν κάτι τέτοιο για ένα τέτοιο παιδί;

Η ιατρική περίθαλψη του ανάπηρου τέκνου μας. Παιδιά με σοβαρές, δια βίου αναπηρίες έχουν επιπρόσθετα, υποκείμενα προβλήματα όπως καρδιοπάθειες, πνευμονικές ανεπάρκειες, ογκολογικές παθήσεις, επιληπτικές κρίσεις κλπ. Οι περιοχές στις οποίες διοριστήκαμε δεν διαθέτουν καν τις αρμόδιες ιατρικές υπηρεσίες για να στηρίξουμε τα παιδιά μας. Όπως καταλαβαίνετε θα θέταμε σε κίνδυνο τις ζωές τους εάν προχωρούσαμε σε μία τέτοια μετακίνηση. Πολλοί άνθρωποι λένε « εντάξει, γιατί δεν υπηρετεί ο ένας γονέας στον τόπο που διορίστηκε και ο άλλος να παραμείνει πίσω για να στηρίξει την υπόλοιπη οικογένεια;». Κάτι τέτοιο, όπως καταλαβαίνετε θα αποδιοργάνωνε την ζωή και την καθημερινότητα του παιδιού μας, θα διέλυε την πολυπόθητη και με τόσο μεγάλη προσπάθεια δομημένη ρουτίνα του. Τα παιδιά μας έχουν τόσο μεγάλες ανάγκες σε όλα τα επίπεδα.... Δυστυχώς δεν μπορούμε να λείψουμε από το σπίτι ούτε για ένα

βράδυ... Ποιος άλλος το γνωρίζει καλύτερα από την μητέρα του και τον πατέρα του; Είμαστε οι φύλακες άγγελοί τους. Πώς να στερηθούν την φυσική παρουσία της μάνας ή του πατέρα; Εμείς είμαστε οι μοναδικοί άνθρωποι που περνάμε χρόνο μαζί τους καθώς σε μία κοινωνία που αποκλείει και απομονώνει, είμαστε και οι μόνοι φίλοι τους. Συναισθηματικά θα κατέρρεαν εάν δεν μας είχαν δίπλα τους, στήριγμα τους σε όλα. Από την άλλη πολλά από αυτά τα παιδιά για κοινωνικούς λόγους ανήκουν σε μονογονεϊκές οικογένειες και άρα δεν υπάρχει καν άλλη δυνατότητα. Μία μάνα ή ένας πατέρας είναι ό,τι έχει ένα παιδί· είναι για αυτό το παιδί τα πάντα.

Και για να μιλήσουμε με δεδομένα σας παραθέτουμε τους νόμους που μας έχουν φέρει σε αυτή τη δυσάρεστη θέση και που επανειλημμένα έχουμε προσπαθήσει να αλλάξουμε κατόπιν επικοινωνίας με τους αρμόδιους φορείς αλλά μάταια. Με βάση την παράγραφο 5 του άρθρου 62 του Ν. 4589/2019 δεν αναγνωρίζεται κανένα δικαίωμα μετάθεσης για χρονικό διάστημα 2 ετών. Το δικαίωμα απόσπασης το οποίο δόθηκε, δυστυχώς, δεν αφορά στην δική μας κοινωνική ομάδα, καθώς τα παιδιά μας έχουν σοβαρότατες αναπηρίες, οπότε η δυνατότητα παραμονής σε μία πόλη για ένα χρόνο δεν ωφελεί σε τίποτα άλλο παρά στην διαιώνιση του προβλήματος. Στην πραγματικότητα καταργείται το Π.Δ. 50/1996 που στο άρθρο 13 καθορίζει ειδικές κατηγορίες μετάθεσης, μόνο για όσους διοριστούν με βάση τον παραπάνω νόμο. Το δικαίωμα δηλαδή της μετάθεσης συνεχίζει να ισχύει πλην όσων υπάγονται σε αυτούς τους διορισμούς.

Τέλος θα θέλαμε να σας θέσουμε τον εξής προβληματισμό: πόσο δύσκολο είναι για την πολιτεία να μεριμνήσει για μία κοινωνική ομάδα τόσο μικρή με τόσο όμως μεγάλα προβλήματα και να τους διορίσει στον τόπο τους; Να σας θυμίσουμε ότι είχαν να γίνουν διορισμοί στην Εκπαίδευση πάνω από 10 χρόνια και στο ενδιάμεσο αυτό χρονικό διάστημα από τους τελευταίους διορισμούς τεράστιος αριθμός εκπαιδευτικών συνταξιοδοτήθηκε με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν κενά παντού! Επίσης θα θέλαμε σε αυτό το σημείο να σας ενημερώσουμε ότι διοριστήκαμε ακριβοδίκαια και διαθέτουμε και εμείς όλα τα υποχρεωτικά προσόντα που απαιτούνταν για τον διορισμό και δεν θέλαμε ούτε θέλουμε να αδικήσουμε κανέναν συνάδελφο. Οι θέσεις υπάρχουν κοντά στις περιοχές διαβίωσής μας και αυτό αποδεικνύουν και οι τεράστιοι αριθμοί των αναπληρωτών εκπαιδευτικών των ειδικοτήτων που μας αφορούν και που τοποθετούνται στα σχολεία που βρίσκονται στις πόλεις μας.

Ελπίζουμε με το άρθρο αυτό να σας κάναμε να προβληματιστείτε αναφορικά με την κατάστασή μας και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως εκπαιδευτικοί-γονείς παιδιών ΑΜΕΑ. Πρόθεσή μας είναι να εργαζόμαστε ώστε να προσφέρουμε, να βιοποριζόμαστε και να κάνουμε ταυτόχρονα αυτό που αγαπάμε, δηλαδή να εκπαιδεύουμε τα παιδιά σας και να τους μαθαίνουμε γράμματα αλλά κυρίως να τους δείχνουμε με το παράδειγμά μας ότι δεν πρέπει ποτέ να το βάζουν κάτω όταν έχουνε δίκαιο, να παλεύουν για τα δικαιώματά τους, να αγωνίζονται και να τα καταφέρνουν.